

Stanisław Kusiak

Zaczynał jako nauczyciel. Wrodzona ciekawość świata zawiodła go w progi krakowskiej AWF, gdzie ukończył kierunek turystyki, by, jak sam mówi, móc odróżnić barok od rokoka i wiedzieć jak z pożytkiem poznawać świat i okolice. W roku 1974 zostaje prezesem Wojewódzkiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej. To z jego inicjatywy powstało w województwie lubelskim w osiedlach mieszkaniowych i zakładach pracy wiele pomysłów w zakresie upowszechniania sportu masowego i rekreacji. Z jego inicjatywy w ramach prewencji niedokrwiennej choroby serca, działał przez 4 lata punkt konsultacyjny utworzony w porozumieniu z ośrodkiem rehabilitacji kardiologicznej Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego. Staszekowi ciągle mało było wrażeń, więc trafił w progi redakcji sportowych lubelskich gazet. Ukrywając się pod pseudonimem „ESKA”, wypisywał się w „Dzienniku Lubelskim”, „Kurierze Lubelskim”, „Stadionie”, „Ekspress Faktach”. Przez kolejną dekadę funkcjonuje zawodowo w MO-SiR „Bystrzyca”, pełniąc obowiązki zastępcy dyrektora. Współtworzy koncepcję i uczestniczy w pracach zespołu

nadzorującego budowę hali sportowo-widowiskowej „Globus”. Potem na kilka lat trafia na Dolny Śląsk, gdzie pełniąc obowiązki dyrektora oddziału dużej spółki, zarządza kilkunastoma obiektami wypoczynkowymi w Karkonoszach.

By dopełnić charakterystyki dodać warto, że swoimi zainteresowaniami mógłby obdzielić parę osób: narciarz, turysta, przyrodnik, miłośnik tańca, koncertów symfonicznych, teatru i na koniec komputerów, bez których nie istniałaby współczesna fotografia - najbardziej popularne medium współczesnego świata. Stanisław jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego im. Edwarda Hartwiga oraz Polskiego Towarzystwa Geograficznego.

Kalendarz wydarzeń autorskiego cyklu Stanisława Kusiaka w Domu Kultury LSM: **Reportaże z moich podróży**.

poniedziałek 13 stycznia 2020, godz. 17
temat: **Jordania, kraj, ludzie, historia, atrakcje turystyczne**

W programie m.in. Petra, życie Beduinów, bliższa Góra Nebo (Mojżesz), Dżarasz - rzymskie miasto na pustyni, niesamowita Pustynia Wadi Rum. Muzyka etniczna.

wtorek 4 lutego, 2020, godz. 17
temat: **Izrael biblijny**

Prezentacja miejsc i wątków historycznych ważnych na etapie powstawania chrześcijaństwa; Jerozolima, Jerycho, Nazaret, Góra Oliwna, Betlejem, Jordan itp. Muzyka etniczna

wtorek 3 marca 2020, godz. 17
temat: **Izrael historyczny**

Kulisy powstania państwa, wojna 6-dniowa, armia, konflikty wewnętrzne, relacje z sąsiadami, problem arabski w państwie, grypy etniczne i religijne (Hasydzi), kibuce, relacje z Polską. Muzyka etniczna i współczesna.

wtorek 7 kwietnia 2020, godz. 17
temat: **Izrael – atrakcyjne państwo**

Obrzędy (np. obrzezanie), obyczaje i zwyczaje, cuda przyrody (parki), architektura dawna i współczesna, archeologia, oświata, nauka (nobliscy), kultura. Muzyka etniczna i współczesna.

45 lat Domu Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Reportaże z moich podróży Stanisław Kusiak Jordania Kraj i ludzie

Niesamowite krajobrazy pustynne, jak żyją Beduini, Petra - skalne miasto Nabatejczyków, wyścigi wielbłądów, zabójstwa honorowe. To wszystko będzie podczas pokazu filmowego reportażu, który odbędzie się **w poniedziałek 13 stycznia 2020 o godz. 17.00** w sali widowiskowej Domu Kultury LSM w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29, www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny

Obecne tereny Jordanii, przed nową erą, były częścią starożytnej Palestyny i miały wspólną z nią historię. W czasach nowożytnych należały do Syrii, a później przez 400 lat aż do pierwszej wojny światowej należały do Turcji.

W czasie pierwszej wojny światowej Wielka Brytania współorganizowała z Francją antytureckie powstanie Arabów, obiecując im utworzenie niepodległego państwa arabskiego na dawnych terenach kalifatu. W wyniku negocjacji powstało kilka państw: Irak 1932, Liban 1943, Iran 1943, Jordania 1946 i Izrael 1948. Zapomniano tylko o Palestyńczykach, co mści się do dzisiaj. Z lotu ptaka to jednobarwna, czyli w zasadzie pustynna kraina

Powierzchnia: niecałe 90 tys. km kw., czyli ok. 1/3 pow. Polski

Oficjalna nazwa: Haszymidzkie Królestwo Jordanii

Grupy etniczne

98 procent ludności stanowią Arabowie. W grupie Arabów niemal 30 procent stanowią uchodźcy głównie Palestyńczycy, uciekinierzy z terenów zaanektowanych przez Izrael. Rozpoznaje się ich po czarno-białych arafatkach. Jordancy noszą biało-czerwone arafatki.

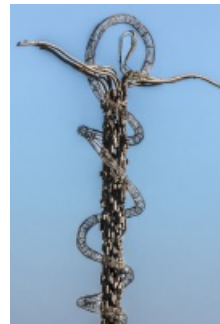
Rdzenną ludnością są Beduini, którzy w ciągu kilkudziesięciu lat zamienili wędrowny styl życia na osiadły. Przy wydatnej pomocy państwa w zakresie budownictwa domów, próbują znaleźć inne zajęcia, np. w turystyce. Jednak kulturową nadal hodowlę kóz, owiec i oczywiście wielbłądów.

Król

W Jordanii obowiązuje ustrój monarchiczny, czerpiący z europejskich wzorców. Od ponad 20 lat krajem rządzi król, stosując autorytarno-demokratyczne formy zarządzania. Jordania jest uzależniona gospodarczo od Stanów Zjednoczonych, od Izraela w dostawie wody, od Arabii Saudyjskiej oraz Iraku w zaopatrzeniu w ropę naftową. Ale król posiada umiejętność nawiązywania sojuszy z sąsiadami, co przyczynia się do wysokich notowań kraju na arenie międzynarodowej. Król ożenił się z córką palestyńskiego lekarza, co jest istotne, bo ponad 30% ludności to Palestyńczycy. Oboje są bardzo dobrze wyedukowani — król kształcił się w Anglii i w USA, do tego jest wysportowany i lubi adrenalinę (nurkuje i skacze ze spadochronem). Buduje domy dla biednych, szpitale, elektryfikuje kraj i stawia na turystykę. Para ma czworo dzieci.

Góra Nebo. Na Terenie Jordanii jest Góra Nebo, z której wedle biblijnych przekazów, Mojżesz zobaczył Ziemię Obiecaną. Na górze dokonał żywota, ale miejsce pochówku Mojżesza nie jest znane. Obecnie na szczycie góry znajduje się odbudowane przez franciszkanów Sanktuarium Mojżesza z klasztorem. Od 1933 roku, trwają prace wykopaliskowe, które potwierdzają historię tego miejsca. Odkryto wiele ciekawych mozaik z okresu bizantyjskiego, a najważniejsza przedstawia sceny myśliwskie oraz pasterskie.

Symbolem tutejszego miejsca jest krzyż opleciony przez węży, wykonany z brązu przez włoskiego artystę Giovanniego Fantoniego. Dzieło to jest odwołaniem do dwóch wydarzeń biblijnych, ujętych w jednym zdaniu: „A jak Mojżesz wywyższył węży na pustyni, tak Syn człowieczy będzie wywyższony na krzyżu”.

Dżerasz koło Ammanu. Najlepiej zachowane rzymskie miasto poza Rzymem. Założył je w IV wieku p.n.e. Aleksander Wielki w czasie swojej wyprawy na Bliski Wschód i do Indii. Dwieście lat później wraz z okolicznymi terenami zostało zajęte przez dynamicznie rozwijające się państwo żydowskie. Później przyszli Rzymianie i nazwali je Geraza.

W II i III wieku n.e. mieszkało tam ok. 20 tys. mieszkańców. Za czasów Trajana (98-117) miasto przeżywało swój największy rozkwit. Powstały wówczas najwspanialsze zabytki architektoniczne miasta, których pozostałości możemy oglądać do dziś. Za panowania bizantyjskiego cesarza Justyniana Wielkiego (527-565) wzbogaciło się o przynajmniej siedem wczesnochrześcijańskich kościołów. Jak na razie odkopano tylko 30% tego, co tu wtedy było.

Petra to bez wątpienia najbardziej znany zabytek Jordanii, zresztą również wpisany na Listę UNESCO. Nazwa Petra znaczy „skała”, bo faktycznie wiele z oglądanych obiektów nie tyle wybudowano, co wykuto, w miejscowych wzgórzach. Już samo dojście do dawnego miasta, w zamierzonych czasach pełniącego funkcję stolicy Nabatejczyków, robi wrażenie. Chodzi o Sik – malowniczy, ponad kilometrowy wąwóz, którego skalne ściany związają się w pewnym momencie do zaledwie 3 metrów, po czym niczym przez dziurkę od klucza ukazuje się fasada niezwykle budowli zwanej Skarbcem.

By zobaczyć całe Różowe Miasto (od koloru skał) trzeba tygodnia. Ale wystarczy przejść tam i z powrotem wąwozem As Sik, by zostać oszołomionym, co zamierzam uczynić, prezentując ponad 100 fotografii.

Zabójstwa honorowe

W tej części świata, świata arabskiego, obywatelami drugiej, a nawet trzeciej kategorii są kobiety. Niech nie zmylą zdjęcia młodych kobiet ubranych w europejska. Za progiem domu jest już świat średniowieczny, w którym mężczyzna posiada władzę absolutną. Nieposłuszeństwo kobiet karane jest bezwzględnie, do zadania śmierci włącznie. A wszystko to za cichym przyzwoleniem władz. Więcej na ten temat będzie powiedziane podczas projekcji.